

83. zb

EKAINAK

12

osteguna

ABE

Leire, Estibaliz, Alejandra, Unai

www.amaraberri.org

abcomenius@euskalnet.net

TURKIA IRABAZLE

Turkiak 2-1 irabazi zuen Suizaren aurka. Suiza 1-0 hasi zen irabazten 32garren minutuan Yakinen golarekin, baina 57. minutuan Senturken golarekin eta azkenik Turkiak azken minutuan Turanek 2-1 irabazi zuen. Honen ondoren Suecia Eurokopatik kanporatuta dago

Antiguoko irabazle

Igande honetan Antiguokok alebinen finala irabazi zuen. finala triangular bat zen. Antiguok Sanseri 3-1 irabazi zion Arrasateri 1-0 eta Sansek Arrasateri 3-0. 2.a Sanse gelditu zen eta Arrasate 3.a.

editoriala

Kaixo! Gu Alejandra, Estibaliz, Leire eta Unai gara. Gaur inkesta, un día en el barco..... agertzen da gure a.b.e honetan. Espero dugu oso ondo pasatzea!!!!!!!

a u r k i b i d e a

- 1.- PORTADA:Antiguoko irabazle eta Turkia irabazle
- 2.- INKESTA: Zer nahi duzu izan haunditan?
3. - SASKI NASKI:Carrerillas
- 4.- LUMAREN KILIMA:Un día en el barco
- 5.- GU ERE IDAZLE:Gogoratu ez nituzkeen oporrak
- 6.- ENTRETENIGARRIAK:Vigo Mortensem

gaur eta hemen

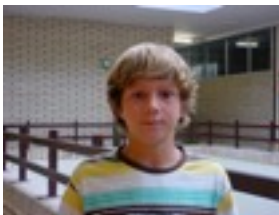
IBERTSO META

Gaur, Aitor Mendiluzeren azken klasean "bertso meta" liburua eman digu. Liburu honetan eskola askotako koplak eta argazkiak azaltzen dira. Eskola honetako bi taldek hartu dute parte: Laranja taldekoak eta Gorri taldekoak!!!!!!

Zer izan nahi duzu haunditan?

I
N
K
E
S
T
A

Ez dakit

Ingenieroa

Ez dakit

Aztertzailea

Ingenieroa

Aktorea

Ez dakit

Dantzako irakaslea

Inkestaren emaitzak

la gehienek ez dakite ze izango diren haunditan.

Carrerillas

s
a
s
k
i
n
a
s
k
i

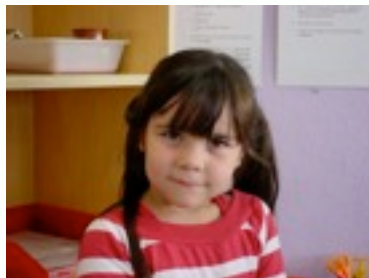
Carrerillas corre y corre mucho.

Va al colegio a estudiar, y se pasa el día corriendo.

Corre para no llegar tarde al colegio, corre para comer en el comedor y corre para ir a casa a merendar.

Se va a la cama y ya no vuelve a correr.

Está cansado.

Egilea:

Agustina Pereyra

LUMAREN KILIMA

UN DÍA EN EL BARCO

Un día de verano estábamos a 100 millas de costa con un barco.

Habíamos acabado de comer. Hacía mucho calor y nos fuimos al camarote, a echar la siesta.

Nos olvidamos de echar el ancla y nos alejamos aún más. Llegamos a 125 millas de la

costa. Ahí el mar es muy fuerte.

De repente noté que estaba lloviendo. Era una tormenta de verano muy fuerte. Lo primero que hice fue abrir la tapa protectora del ordenador del velero para ver a cuántas millas de la costa estábamos y las coordenadas. Lo segundo fue despertar a mi padre y decirle las coordenadas donde estábamos.

Fuimos a la mesa de mandos a mirar si los gualqui talquis del barco y la radio de rescate se habían roto. Por suerte, no se habían roto. Lo tercero, despertar a mi madre y a mi hermano y decirle a ella que controlase el ordenador.

Mi padre y yo salimos fuera para manejar el barco, sacamos la vela y empezó a correr mucho, pero la vela se atascó con algunas cuerdas y el barco se paró. Pusimos el motor en marcha pero no tenía gasolina la única manera de salvarnos era que alguien fuera a la junta y desenredarlo, pero también la más peligrosa.

Al final decidimos ir mi hermano y yo. Bajamos abajo. Abrimos la caja de emergencias y cogimos dos cascos, dos arneses y dos cuerdas para engancharnos al barco por si nos caíamos y cuatro guantes de trabajo.

Cuando salimos fuera nos pusimos el casco y el arnés, Yo fui sin cuerda hasta la junta y me tropecé. pero no me caí y al llegar a la junta enganché las dos cuerdas. Luego Guille fue hasta la junta. En la junta nos pusimos los guantes y mi padre me decía lo que había que hacer....

CONTINUARÁ

Egilea:Jon Lascurain

GUERE IDAZLE

GOGORATU NAHI EZ NITUZKEEN OPORRAK

Hiru urte pasa dira eta orandik ez ditut opor txoro hoiek ahaztu. Nahiko nuke baina ezinezkoa da.

Istoriaa entzun nahi dezute, ba ongi, hasiko naiz.

Baina lehenik eta behin aurkeztu beharko naiz: Nik Irene dut izena eta 10 urte ditut, urtero Peñiskolara noa oporretan baina 7 urterekin aldatzeagatik Papao irlara joan nintzen egun goxo horiek pasatzera.

Nik "Bartzelo"-n hartzen nituen oporrak, baina prezioa ikustean arraroa iruditu zitzaidan: 15€ pertsona bakoitza, horregatik joan nintzen Papaora, 15€ bakarrik balio zuelako.

Papao irlaren izena (Papao) ez nuen inoiz entzun, horregatik, probatzeagatik, Papaora joan nintzen.

Otsailaren 17tik 27ra egin nuen bidaia.

Papaora joan baino lehen etxeko mapan begiratu nuen, Papao, Papao, Papao...bila eta bila baina ez nuen aurkitzen, hala eta guztiz aireportura joan eta abioiean sartu nintzen.

Ez dakizute ze nolako bazkaria, ikusi-ikusi:

1.: Barazki purea (Purea! Purea baino gehiago barazkiak purea egin gabe, ez dakizute zenbat zatitxo!)

2.: Haragia (lehorra baino lehorragoa)

3.: Sagarra (Usteldua)

Bukatzeke, postrerik gabe geratu nintzen.

Azkenean!! 8 ordu ondoren Papaon nengoen.

"ALU" izeneko hotelean geratu nintzen. Hotel horrek bi izar zituen eta gainera bat galtzeko zorrian zegoen.

Seguraski galdetuko zenutela zuen buruei zergatik hartuko nuen hotel hori; ba leku hartan izar gehienak zituelako, beste guztiak izar batekoak edo izarrik gabekoak ziren. Hotelean sartu eta 2 metroko gizon bat zegoen harreran, giltza eskatu nion. 3. pisua, 309 gela tokatu zitzaidan.

Igogailuan sartu eta ataskatuta geratu nintzen, ordu erdi ondoren lortu zuten handik ateratzea eta eskaileretatik igo behar izan nuen. Gelara sartzean, PLASTA! Ohera bota nintzen, siesta eder bat botatzeko asmoz. Esnatu nintzenean, hanka inurrituta neukan (badakizue hanka edo besoa inurrituta baduzue, goitik beherea eskua pasa), beno, hori egitea nindoan hanka inurritz beteta nuela ikusi nuenean. Korrika dutxan sartu eta urarekin kendu nituen inurri guztiak.

Oso haserre nengoen.

Hamar egunerako nituen oporrak harturik, baina hoteleko janaria ikustean, maleta egin eta etxera itzuli nintzen ziztu bizian.

Entzun nahi al duzue ze nolako gosaria? Ba entzun:

1.: Tostada errea marrubi purearekin (purea, ez mermelada)

2.: Txokolatea (bero-beroa. Erreta)

3. eta azkenik: zukua, laranja zukua. Eta gainera laranja zatitxoekin.

Eta bazkaria.

1.: Arrain zopa (Arrain hezurrekin)

2.: Txuleta (Gatz potolo gehiegirekin)

Eta azkenik postrea: Nik helatua eskatu eta helatua baino gehiago bainila zopa ekarri zidaten.

Beno-beno, a ze oporrak nireak!

Etxera iristean gogoratu nintzen etxeko-lanak nituela.

Ipuin bat egin behar nuen eta hiru hitz agertu behar ziren:

1.: Mapa

2.: Memeloren sinonimo bat

Eta 3.: Mermelada

Ipuinak "Nire oporrak" izenburua eduki behar zuen.

Eta hasi nintzen: "Hiru urte pasa dira eta oraindik....."

Eta memeloren sinonimoa jarri behar nuenean "Papao" aurkitu nuen.

Hau ezustekoa ni joan nintzen irlak "Papao" zuen izena, memeloen irlara joan nintzen!!!

AI, NI BAI PAPA OA !!! (MEMELOA)

Amaiera

EGILEA: Irene Bretos

2 abe hitza aurkitu portadakoak ez du balio

e
n
t
r
e
t
e
n
i
g
a
r
r
i
a
k

VIGO MORTENSEM

Early life

His full name is Viggo Peten Mortensen. He was born on October 20th 1958 in New York in U.S.A. His mother, Gnac Gamble and Danish father are Canadians.

His family moved to Venezuela, Argentina and Denmark, settling in Argentina, where he learned Spanish to perfection. His father manages chicken farms and ranches in Argentina. His parents divorced and his mother moved back to New York. He moved with his father to Copenhagen, Denmark. Mortensen and his father eventually went back to United States where Mortensen graduated from Watertown High School, New York.

After High School, he returned to Denmark before, again returned to the United States to pursue an acting career. He attended St. Lawrence University in New York, earning a bachelor's degree in Spanish. However, after the Lord of the Rings trilogy, when he was granted an honorary doctorate by his alma mater, he did appear in the appropriate roles.

Egilea:
Beñat Otzezaga

